

מ"י 33630/10/16 - מדינת ישראל נגד דוד מירזה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"י 33630-10-16 מדינת ישראל נ' מירזה

בפני כבוד השופטת שלומית בן יצחק
המבקשת: מדינת ישראל
נגד
המשיב: דוד מירזה

החלטה

בפניי בקשת הסניגור לאסור את פרסום שם החשוד, אשר כנגדו מתנהלת חקירה בגין עבירות על פקודת מס הכנסה [נוסח חדש].

1. הבקשה הועלתה בפני השופט מ. תדמור ברנשטיין ביום 26.10.2016, בשעות הערב, במסגרת דיון שהתקיים בנוגע לשאלת תנאי שחרורו של החשוד. לאחר שנשמעו טיעוני הצדדים, קבע השופט תדמור ברנשטיין, כי קיים חשד סביר לביצוע העבירות, וכי החשוד ישוחרר בתנאים מגבילים. עוד נקבע, כי פרטי הפרשה יותרו לפרסום, אך הדיון יידחה למועד נוסף, במסגרתו יתייחסו הצדדים לשאלת פרסום שמו של החשוד.

2. דיון זה התקיים בפניי ביום 10.11.2016. במסגרתו נטען, כי מצבו הבריאותי של אחד מבני משפחתו של החשוד עשוי להינזק כתוצאה מפרסום שמו כמעורב בפרשה מושא החקירה. בסוף הדיון, התרתי לבא כוח החשוד להגיש ראיות נוספות הנוגעות למצב רפואי זה עד ליום 13.11.2016, ולאחר הגשת מסמך נוסף מטעמו, וקבלת עמדת המדינה הנוגעת למסמך זה, הגיעה העת להכרעה.

דיון והכרעה

3. לאחר שעיינתי בבקשה ובטענות הצדדים, וכן עיינתי בחומר החקירה שהוגש לי, הגעתי לכלל מסקנה, כי נסיבותיו של מקרה זה אינן מצדיקות סטייה מהכלל בדבר פומביות הדיון, ועל כן יש לדחות הבקשה.

4. אציין, תחילה, כי בהחלטת כבוד השופט תדמור ברנשטיין, נקבע, כאמור לעיל, קיומו של חשד סביר לביצוע העבירות המיוחסות לו. עיינתי בחומר החקירה, לרבות בראיות שהתווספו מאז הדיון הראשוני וכן בדוח הסודי מיום

9.11.2016, ומצאתי, כי חשד זה אף התחזק עם התקדמות החקירה.

חומרת הנזק שייגרם כתוצאה מפרסום שמו של החשוד

5. בהתאם להוראות סעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה וסעיף 68(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד - 1984 (להלן - החוק), הכלל הוא כי דיוני בית המשפט יתקיימו בפומבי.

6. סעיף 70(ה1)(1) לחוק קובע, כי בית המשפט רשאי להורות על איסור פרסום שמו של חשוד בפלילים בהתקיים שני תנאים, המצטברים זה לזה. התנאי הראשון דורש מהחשוד לשכנע כי עלול להיגרם לו נזק חמור כתוצאה מן הפרסום. התנאי השני דורש ממנו לשכנע, כי ראוי להעדיף את מניעת הנזק החמור העלול להיגרם לו, על פני העניין הציבורי שבפרסום שמו.

7. בדיון שהתקיים בפני, טען החשוד כי מצב קרובו הינו קשה ביותר, ופרסום שמו עלול לסכנו. כחיזוק לטענה זו, הציג בא כוחו בפני מסמך רפואי, הרלבנטי ליום מעצר החשוד, לפיו אותו קרוב משפחה נתון במצב של דחק נפשי רב, "בעקבותיו גברו כאבי הראש ותחושת סחרחורת". במסמך זה נסקר מצבו הרפואי של בן המשפחה, הנמשך שנים, ונכללה בו המלצה לפיה יש עליו להימנע ממתח נפשי, "אשר עלול לגרום לעליית ערכי לחץ הדם ולהגביר את הסכנה לדימום מוחי".

8. כאמור לעיל, בתום הדיון, אפשרתי לבא כוחו של החשוד להגיש מסמכים נוספים הנוגעים למצבו הרפואי של בן המשפחה. ביום 13.11.16 הוגש מטעמו מסמך הזהה בתוכנו למסמך שנסקר לעיל.

9. לאחר ששקלתי בדבר, עיינתי במסמך ובטענות החשוד ובא כוחו במסגרת הדיון, לא מצאתי כי אם יותר הפרסום, עלול להיגרם לקרוב המשפחה נזק חמור "במידה קרובה של וודאות" ואף קיומו של קשר סיבתי בין אותו הנזק לבין פרסום שם החשוד לא בוסס כנדרש.

10. בהחלטתו ברע"פ 2246/12 ברוך נ' רשת מדיה בע"מ ואחרים (1.5.2016), קבע השופט צ' זילברטל, כי:

"... כפי שהוזכר לא אחת בפסיקה:

"אין הליך פלילי שלא כרוכה בו מעצם טיבו וטבעו פגיעה בכל מישורי חייו של מי שכנגדו מכון ההליך הפלילי, לרבות: פגיעה בשמו הטוב, פגיעה במשפחתו ופגיעה בעבודתו ובמשלח ידו. לפיכך, על חשוד המבקש לפגוע בעקרון פומביות הדיון על דרך של איסור פרסום שמו, מוטל הנטל להראות כי עלול להיגרם לו 'נזק חמור' מהרגיל באם יותר הפרסום - ונטל זה הוא משמעותי וכבד ... כדי שבית המשפט ישתכנע כי מוצדק לחרוג מכלל פומביות הדיון, על החשוד להראות, איפוא, כי באם יותר הפרסום, עלול להיגרם לו, במידה קרובה של וודאות, נזק המתאפיין בחומרה

מיוחדת, יוצאת מגדר הרגיל - החורג בחומרתו מהפגיעה הטבעית העלולה להיגרם לכל אדם בעקבות פתיחתה של חקירה פלילית נגדו, והנלוות לה ולקשירתו שמו בה, מעצם טיבו וטבעו של ההליך הפלילי..."(ההדגשות שלעיל ולהלן, הוספו - ש.ב.).

ראה גם האמור ברע"פ 7276/13 פינטו נ' מדינת ישראל (12.11.2013):

"כדי שביהמ"ש ישתכנע כי מוצדק לחרוג מכלל פומביות הדיון, על החשוד להראות כי באם יותר הפרסום, עלול להיגרם לו, במידה קרובה של וודאות, נזק המתאפיין בחומרה מיוחדת - החורג בחומרתו מהפגיעה הטבעית העלולה להיגרם לכל אדם בעקבות פתיחת חקירה פלילית נגדו, והנלוות לה ולקשירתו שמו בה, מעצם טיבו וטבעו של ההליך הפלילי."

11. סוגיית הקשר הסיבתי שבין הפרסום לנזק החמור תוכרע על פי מדדי סבירות ושכל ישר (ראה והשווה: בש"פ 5759/04 תורג'מן נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(6) 658), ולטעמי, מבחנים אלה לא מתקיימים בעניין זה. אכן, התיעוד מצביע על מצב רפואי מורכב (שיש לציין כי נמשך שנים רבות) וכי על קרוב המשפחה להימנע ממצבי לחץ ומתח נפשי אשר עשויים ל"הגביר את הסכנה", אלא שלא ניתן לקבוע, כי דווקא פרסום שם החשוד, להבדיל מעצם קיומה של החקירה - על כל השלכותיו המורכבות - הוא שעשוי להחמיר את אותו מצב רפואי. כמו כן לא הוכח כנדרש, כי החמרת המצב עלולה להיגרם "במידה קרובה של וודאות". אציין, בנוסף, כי קרוב המשפחה לא הופיע לדיון, ואף לא הוגש תצהיר מטעמו התומך בטענות החשוד (ראה והשווה בהקשר זה פסקה 6 בעניין פינטו שלעיל).

12. בנוסף, כל שנטען במהלך הדיון הראשון היה כי פרסום בשלב כה מקדמי - וכאמור, בשלב זה חלף זמן נוסף, בו נמשכה החקירה - עשוי להסב נזק: "לשמו, למשלח ידו, למשפחתו" של החשוד, וכן הועלתה טענה לגבי מצבו הרפואי של החשוד עצמו. החשוד טען, בסוף הדיון הראשון, כי הוא איש מוכר בהרצליה "ואני לא רוצה שכולם ידעו איפה הבושה שלי" (ראה דבריו בעמ' 5, ש' 29-30 לפרוטוקול הדיון).

מדברים אלה חזר בו החשוד, באמצעות בא כוחו, במהלך הדיון השני (ראה עמ' 11, ש' 28-29 לפרוטוקול הדיון) וסמך טענותיו על מצב קרוב המשפחה, שכלל לא הוזכר במסגרת הדיון הראשון.

13. אשר על כן, בכל הנוגע תנאי הראשון שבסעיף 70(ה1)(1) לחוק, לא מצאתי כי הוכח בפניי הקשר בין פרסום שם החשוד לבין הנזק הגופני אשר עשוי להיגרם לאחד מבני משפחתו. אף לא מצאתי, כי קיימת מידה קרובה של וודאות להתקיימותו של אותו נזק חמור.

14. באשר לתנאי השני המנוי בסעיף שלעיל, החשוד לא עמד אף בנטל לשכנע, שראוי להעדיף את מניעת הנזק הנטען על פני העניין הציבורי שבפרסום שמו. אף כי מדובר בתנאי מצטבר לתנאי בדבר קיומו של נזק חמור, ולקשר הסיבתי בינו לבין הפרסום, אשר, כאמור, לא מצאתי כי מתקיים בענייננו, הרי שמחומר שהחקירה שהצטבר עד כה עולה כי מדובר בעבירות חמורות, שבוצעו באופן שיטתי, על פני תקופה ובהיקף נרחב, ואני מוצאת, כי קיים עניין ציבורי בפרסום שם החשוד.

15. בנסיבות אלה, תוך שנתתי דעתי אף להתקדמות החקירה, ולחלוף הזמן מאז תחילתה, לא עלה בידי החשוד להרים את הנטל המוטל עליו ולשכנע, כי יש מקום לחרוג מהכלל בדבר פומביות הדיון, ולמנוע פרסום שמו.

סוף דבר

16. הבקשה נדחית. אני מתירה לפרסם את שם החשוד. יחד עם זאת, על מנת לאפשר היערכותם של החשוד וקרובי משפחתו לפרסום, על כל השלכותיו, וכן לאפשר לחשוד לשקול צעדיו בנוגע להחלטתי, אני מורה על עיכוב ביצוע החלטתי זו עד ליום 21.11.2016, בשעה 12:00.

17. מכח סמכותי על פי סעיף 70(ד) לחוק, אני אוסרת על פרסום תוכן הדיון שהתקיים בפניי ביום 10.11.2016, לשם מניעת פגיעה בפרטיות אדם שהוזכר בו, ונוכח חשיפת מידע רפואי.

ניתנה היום, י"ז חשוון תשע"ז, 18 נובמבר 2016, בהעדר הצדדים.